

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060307

DOM
2021-06-11
Stockholm

Mål nr
M 7300-20

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Umeå tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2020-06-03 i mål nr M 343-20, se bilaga A

PARTER

Klagande

1. U.K

2. S.S

Motparter

1. Länsstyrelsen i Norrbottens län
971 86 Luleå

2. Saitta IK, 897600-2405

3. Saittajärvi-Lautakoski byaskifteslag, 897600-2637

4. B.J.F

5. N.F

6. L.K

7. U.K

SAKEN

Föreläggande att förbjuda reglering av damm på fastigheten X i Pajala kommun

Dok.Id 1704734

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom undanröjer Mark- och miljööverdomstolen Länsstyrelsen i Norrbottens läns beslut den 10 januari 2020, dnr 535-13538-2016, och återförvisar ärendet till länsstyrelsen för fortsatt handläggning.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

S.S och **U.K** har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen, med ändring av mark- och miljödomstolens dom, ska upphäva länsstyrelsens beslut att förbjuda reglering av dammen på fastigheten X.

Länsstyrelsen i Norrbottens län har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

N.F, B.J.F, L.K, U.K, Saittajärvi-Lautakoski byaskifteslag och **Saitta IK** har fått tillfälle att yttra sig över S.Ss och U.Ks överklagande men har inte svarat.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

S.S och **U.K** har anfört i huvudsak detsamma som i mark- och miljödomstolen med följande tillägg. Inloppet till Ruokojärvi muddrades innan dammen lagades vilket gör det nödvändigt att reglera flödet. Med ett fritt flöde i bäcken kommer flora och fauna att ändras från de förutsättningar som förelåg när Natura 2000-området bildades. Det har inte visats att någon skada uppkommit på grund av dammen trots att vattenståndet alltid har reglerats. Många som har sjövärme kommer att lida ekonomisk skada om vattenståndet sjunker.

Länsstyrelsen har hänvisat till myndighetens beslut och mark- och miljödomstolens domskäl.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan i målet är om länsstyrelsen haft fog för sitt beslut att förbjuda Saitta IK att med lucka, sättar, brädor eller liknande höja vattennivån Ruokojärvi utöver vad den fasta dammen på fastigheten X medger.

Ingripandet grundar sig på klagomål från B.J.F och N.F som har begärt tillsyn på den grunden att deras fastighet översvämmas vid dämning av sjön. S.S och U.K har å sin sida påtalat att andra skador och olägenheter uppkommer om dämning, över den vattennivå som dammen medger, upphör. Det har inte framkommit annat än att dämning utöver dammens fasta nivå sker utan föregående vattenrättslig prövning. Det föreligger därför inte något hinder mot att förelägga Saitta IK att vidta åtgärder. Mer ingripande åtgärder än vad som behövs får dock inte tillgripas.

Länsstyrelsen synes inte ha utrett och beaktat vilken påverkan den pågående dämningen har på allmänna intressen och på andra enskilda intressen än den på B.J.F och N.F fastighet. Enligt Mark- och miljööverdomstolen går det inte att utan sådan utredning bedöma om det är motiverat med ett förbud eller om verksamhetsutövaren i stället ska föreläggas att ansöka om tillstånd för den aktuella vattenregleringen.

Mot denna bakgrund är föreläggandet inte lämpligt varför mark- och miljödomstolens dom och länsstyrelsens beslut ska undanröjas och ärendet återförvisas till länsstyrelsen för fortsatt handläggning.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Liselotte Rågmark och Roger Wikström, tekniska rådet Ingrid Johansson och hovrättsrådet Petra Bergman, referent.

Föredragande har varit Harry Hodzic.

UMEÅ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2020-06-03
meddelad i
Umeå

Mål nr M 343-20

PARTER

Klagande

1. L.K

2. U.K

3. U.K

4. S.S

5. Saittajärvi-Lautakoski byaskifteslag
Saittarova 60
980 61 Tärendö

Motparter

1. B.F

2. N.F

3. Saitta IK

4. Länsstyrelsen i Norrbottens län
971 86 Luleå

ÖVERKLAGAT BESLUT

Beslut av Länsstyrelsen i Norrbottens län den 10 januari 2020 i ärende
nr 535-13538-2016, se bilaga 1

Dok.Id 351744

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 138 901 04 Umeå	Nygatan 45	090-17 21 00 E-post: mmd.umea@dom.se www.domstol.se, Info om vår personuppgiftsbehandling: www.domstol.se/umea-tingsratt/ eller kontakta oss		måndag – fredag 08:00–16:00

SAKEN

Tillsyn av damm på fastigheten X i Pajala kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandena.

BAKGRUND

Vid utloppet av sjön Ruokojärvi i Pajala kommun, på fastigheten X, finns en äldre damm. I ett tidigare ärende har N.F, ägare till fastigheten Saittarova 3:2, begärt att Länsstyrelsen i Norrbottens län (länsstyrelsen) ska före-lägga föreningen Saitta IK, som äger fastigheten X på vilken dammen är belägen, att riva ut dammen då denna enligt honom bland annat medför att mark på hans fastighet översvämmas.

Länsstyrelsen förelade i beslut den 1 februari 2011 Saitta IK att senast den 1 oktober 2012 riva ut dammen. Saitta IK med flera överklagade beslutet till mark- och miljödomstolen vid Umeå tingsrätt som genom dom den 8 oktober 2012 i mål M 1489-12 upphävde föreläggandet.

I november 2016 har N och B.F på nytt begärt att länsstyrelsen ska utöva tillsyn över dammen belägen vid utloppet av sjön Ruokojärvi. De har till länsstyrelsen uppgett att deras fastighet Y drabbas av varaktiga översvämningar på dess låglänta delar.

Länsstyrelsen har efter tillsyn förbjudit Saitta IK att med lucka, sättar, brädor eller liknande höja vattennivån i sjön Ruokojärvi utöver vad den fasta dammen på fastigheten X medger.

L.K, U.K, U.K, S.S och Saittajärvi-Lautakoski byaskifteslag har överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

L.K, U.K, U.K, S.S och Saittajärvi-Lautakoski byaskifteslag har, som det får förstås, yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva länsstyrelsens föreläggande och besluta att dammen vid Ruokojärvis utlopp ska förbli oförändrad.

GRUNDER

L.K, U.K, U.K, S.S och Saittajärvi-Lautakoski byaskifteslag har till grund för deras överklagande i huvudsak uppgett följande.

Mark- och miljödomstolens dom M 1489-12 är mycket rättvis. De som bor i området kan inget göra åt det som deras förfäder gjort. Det kan inte heller N.F göra. Nuvarande dammkonstruktion uppfördes år 1967 och även N.F far, E.F, som vid tillfället var ägare av N mark, var närvarande vid byamötet där ärendet behandlades och han hade inga invändningar mot att dammen återställdes. Vid den tiden bedrevs ett aktivt jordbruk med fyra–fem kor. Det stängslades då med taggråd och eftersom Fors gård är svagt lutande mot norr, mot dammen, så var det säkert en bit ut i vattnet för att djuren skulle komma åt att dricka. N.F blev ägare av fastigheten Y år 1997.

Det handlar om två relativt stora sjöar där den bakre sjön är ca tre km lång och den främre ca 2,5 km lång. Sjöarna är förbundna med varandra genom två sund. Ett bredare och djupare i söder och en trängre och grundare i norr. Med dagens vattenstånd kan det norra passeras med motorbåt om motorn är i uppfällt läge. En torr sommar om dammen varit öppen hela tiden måste båtfarare dra båten genom det norra sundet. Även i det södra finns risk att vid riktigt lågt vatten köra sönder motorerna. I sjöarna finns ett antal grund som ställer till med problem vid extremt lågvatten. Permanent lågvatten skulle skapa problem för dem som har sjövärme, tillgänglighet till båthus och ökad förekomst av insekter.

Vid högvatten som vid vårflod eller en mycket regnig höst ökar vattenståndet och då rinner vatten vid sidan av dammen. Det är ett stort avvattningsområde med berg på östra sidan och ett vattensystem med sjöar och myrar i den norra delen som avvattnas via Ruokojärvi. En permanent sänkning av vattenståndet skulle troligen sänka grundvatten och i vart fall påverka sjösystemen i norr genom det system av

vattendrag som förbinder Kivijärvi, Kirjapääjärvi, Jurakkojärvi, Jurakkojärvenlombolo och Lombolojärvi med Ruokojärvi. Risk för uttorkning av myrmarkerna i norr med åtföljande risk för metangasutsläpp från våtmarkerna skulle ha en stor miljöpåverkan. Att dika ur våtmarkerna för att åstadkomma motsvarande vattensänkning är knappast lagligt. Området runt Ruokojärvi ingår i Natura 2000-området för Torne- och Kalix älvdalssystem (SE0820430).

N och B.F skriver att deras mark översvämmas. De påstådda skador som högvatten orsakar på fastigheten är att det bildas en mindre vattenansamling, pöl. Denna pöl tömmer sitt vatten på motsatta sidan sjön för sin fortsatta färd till Bottenviken. För de själva definieras översvämning som ett resultat av en ispropp i Norrlandsälvar eller skyfall i mellansverige med åtföljande skador i form av ej farbara vägar och vattenfyllda källare.

Reglering av vattenståndet behöver idag inte ske för att tillgodose kvarnar och spånhyvlar. Dammen stängs på hösten så sent som möjligt när det behövs vid lågt vattenstånd. Vattenståndet är i januari/februari trots det ca 25 cm under normalvattenstånd. Det kan mätas på flytbryggor. Dammen öppnas före påsk för att minska på vattentrycket under is och snömassorna som bildats under vinterhalvåret.

Perfekta förhållanden skapas för att kunna genomföra pimpeltävling och våraktiviteter på isen utan att vatten tränger upp genom sprickor och pimpelhål. Promenad och skidspår ordnas av Saitta IK till glädje för bybor och stugägare. Sjön är full av besökare och aktiviteter tack vare tillgängligheten.

Länsstyrelsen har den 22 september 2017 inspekterat dammen tillsammans med N.F. Däremot bjöds inte Saitta IK, byaskifteslaget eller någon markägare in till denna tillsyn och länsstyrelsen har heller aldrig fört någon som helst dialog med medlemmar från Saitta IK, byaskifteslaget eller övriga markägare runt sjön. Representanter från Byaskifteslaget och Saitta IK hade kunnat guida länsstyrelsen i båt runt sjön för att visa att det inte finns skador runt stränderna. Vid länsstyrelsens tillsynsbesök gick det inte, som de förstår, att bedöma ifall någon skada uppkommit på fastigheten Y på grund av dammen i Ruokojoki. De kan konstatera att

det är betydligt fler (ett tjugotal) mark- och fastighetsägare som på olika sätt drabbas negativt vid en sänkning av Ruokojärvis vattenstånd än tvärt om.

Allt detta ger en bild av länsstyrelsen som en maktutövare, långt ifrån en demokratisk inrättning. Kan så vara att länsstyrelsen är statens förlängda arm. Men sättet att inte föra dialog kan inte undgå att skapa ett folkligt misstroende mot länsstyrelsen.

De emotser ett beslut som gör att dammen vid Ruokojärvis utlopp ska förbli oförändrad och så som den varit i över 200 år.

U.K har därutöver i huvudsakanfört följande. Han äger två fastigheter som gränsar till Ruokojärvi, XX samt XY. På fastigheten XY där han har sin bostad skulle en sänkning av vattennivån i sjön innebära skada på energianläggningen då han har sjövärme. Anläggningen anlades efter de förutsättningar som gällde för ca tio år sedan när bygglov söktes och beviljades för sjö-värme. Där slangarna går ned i sjön kan man inte göra en djupare schakt för att anpassa till en eventuellt lägre vattennivå. Sjöbotten är helt enkelt ”stenhård”. En sänkning av vattenståndet innebär frysningsrisk. Vidare omöjliggörs användande av båthus. De båtuppdagningsplatser, bryggor och badmöjligheter som funnits vid stranden under lång tid kommer att förfalla. Den sedan år 1961 av hans far grävda dricksvattenbrunnen riskerar att förstöras.

Hur fisket kommer att påverkas av en sänkning av vattennivån vet han inte med säkerhet. De hämtar en stor del av sin fisk från sjön. Han kan inte med oomkullrunkelig säkerhet åberopa ett försämrat fiske men vill nämna att ingen vet vad länsstyrelsens beslut får för följder på fisket. Däremot går det att logiskt räkna ut att framkomligheten på sjön försämras och transportvägar försvinner mellan den bakre och främre sjön.

Regleringen av sjön har varit till gagn för alla aktiviteter som familjen bedrivit i fyra generationer. Den femte växer i denna tid upp och skapar sina egna minnen av platsen.

XX kommer att tappa sina våtmarker som är strandnära på den östra sidan av den främre sjön. Dessa våtmarker med sly och lövskog utgör betesområden för älg, ren och rådjur. Risken är att betetrycket ökar på de tallplanteringar som finns på fastigheten och angränsande fastigheter.

Sjötransport till de skogsskiften som finns på västra sidan av den bakre sjön kommer att förlängas med ca fyra km. Det finns två sommarstugor, på fastigheterna A samt B som är avstyckade från A. Om beslutet vinner laga kraft så kommer stränderna som ligger på B att ödeläggas för den friluftsvksamhet som båda fastigheterna kunnat nyttja.

Att han och hans familj valde att åter flytta till byn beror på de stora naturvärden som Ruokojärvi skänker. De kan följa naturens växlingar, djurlivet som är förknippat med sjön. Han vill inte förlora upplevelsen av och närheten till sjön.

Länsstyrelsens beslut berör många på ett negativt sätt. Skötseln av dammen har han inget att invända emot. Tvärtom så har dammen fungerat bra med intresse och hänsyn till i vart fall deras familjs gagn. Dialogen med Saitta IK har fungerat bra under alla år.

Till stöd för sitt överklagande har U.K lämnat in åtta kartor över området.

U.K och S.S har utöver vad som nämnts ovan anfört i huvudsak följande.

Det samfällda området har avsatts som samfällighet för Saittarova och Lautakoski byar vid laga skifte fastställt den 3 oktober 1887, akt Tarendö 43:36. Området genom vilken ån Ruokojoki rinner, avsattes som samfällid kvarnplats. Av detta kan man dra slutsatsen att den första dammen har uppförts vid den tiden, eftersom dammen behövdes för att reglera vattentillströmningen till kvarnarna som fanns

efter Ruokojoki ån. Därmed anser de att de kan åberopa urminneshävd för att behålla en reglerbar damm.

Det finns stora arealer myrmark nordväst om Saittarova by, i anslutning till flöden till Ruokojärvi. Det är ett Natura 2000-område och om det blir en torr sommar och kanske flera snöfattiga vintrar och vattnet får strömma fritt genom dammen i enlighet med länsstyrelsens beslut så kan det ge eko ändå till EU-parlamentet. Det har aldrig talats om översvämningar i Saittarovas sjöar. Om vattnet får strömma fritt kan vattennivån sjunka nästan en meter, ingen genomfart med båt varken norra eller södra sundet, risken att närliggande sjöar torrläggs, bland annat Lomboljärvi, Kirjanpääjärvi, Jurakkojärvi och Kivijärvi om dammen tas bort. Ungdomar som åker vattenskidor eller skoter kan inte nyttja sjön.

De har bifogat en kopia av en bystämmas protokoll från den 5 mars 1967, där klagandens far närvarade och inte hade invändningar till att dammen restaurerades efter några års bortavaro, påfrestningarna blev för stora och mötet anslog 400 kr för detta ändamål. Då bedrevs jordbruk på fastigheten Y.

De anser att detta är ett fabricerat problem. När den klagande tog över fastigheten ville han köpa den gamla kvarnplatsen som ligger inne på hans fastighet och mitt emot Saitta IK:s lokal på andra sidan väg 867. Han tog ej någon kontakt med skifteslaget utan delägarna kontaktades via Lantmäteriet. Köpet blev lite omständligare med flera möten, det slutade med Lantmäteriets anmodan genom tvångsförsäljning.

Till stöd för sitt överklagande har U.K och S.S lämnat in delar av dom M 1489-12, karta över undersökningstillståndet Junosuando nr 100 och protokoll från bystämma. De har även hänvisat till vad de tidigare anfört i andra mål vid domstolen gällande dammen i Ruokojoki

DOMSKÄL

Frågan om tillåtligheten av dammen vid sjön Ruokojärvis utlopp till bäcken Ruokojoki har tidigare prövats av mark- och miljödomstolen vid Umeå tingsrätt.

Mark- och miljödomstolen konstaterade då att det inte krävdes något tillstånd enligt 1918 års vattenlag vid uppförandet av dammen år 1967 och att det därför saknades grund för ett föreläggande om utrivning varpå föreläggandet upphävdes.

I aktuellt mål har länsstyrelsen förbjudit Saitta IK att med lucka, sättar, bräddor eller liknande höja vattennivån i sjön Ruokojärvi utöver vad den fasta dammen på fastigheten X medger. Den fråga som nu är uppe till prövning är alltså den fortsatta regleringen av sjön. Detta är åtgärder som enligt 11 kap. 3 § 5 miljöbalken även de utgör vattenverksamhet eftersom åtgärderna har till syfte att förändra vattnets djup eller läge.

Domstolen ska först pröva om L.K, U.K, U.K, S.S och Saittajärvi-Lautakoski byaskifteslags ska beviljas klagorätt i målet. Därefter kommer domstolen att ta ställning till frågan om handläggningsfel vid länsstyrelsen och slutligen kommer domstolen att pröva frågan om länsstyrelsens föreläggande är korrekt eller inte.

Ska de klagande beviljas talerätt i målet?

Enskildas klagorätt i miljömål regleras i 16 kap. 12 § miljöbalken. Där framgår att överklagbara domar och beslut får överklagas av den som domen eller beslutet angår, om avgörandet har gått honom eller henne emot. Av praxis framgår att rätten att överklaga tillkommer varje person som kan utsättas för skada eller annan olägenhet genom den verksamhet som avses i en dom eller beslut, om risken för skada eller olägenhet rör ett av rättsordningen skyddat intresse och inte enbart är teoretisk eller helt obetydlig (se bl.a. NJA 2012 s. 921).

I mål M 1489-12 beviljades U.K, B.S och S.S klagorätt med tillämpning av 16 kap. 12 § miljöbalken då frågan om föreläggande om utrivning av damm fick till följd att någon rättslig tillståndsprovning om utrivning av dammen inte erfordrades. Om föreläggandet efterföljdes enligt dess lydelse skulle vattennivån och naturtillståndet i övrigt i Ruokojärvi kunna påverkas betydligt. Eftersom föreläggandet rättsligt och miljömässigt skulle komma att få samma

verkan som ett tillstånd till utrivning dock utan den grundliga prövning och de möjligheter för berörda att framföra synpunkter som en tillståndsprövning medför beviljades de enskilda runt sjön klagorätt.

Domstolen bedömer i likhet med det tidigare avgörandet att om nu meddelat föreläggande efterlevs kan vattennivån och naturtillståndet i sjön Ruokojärvi kunna komma att påverkas men utan den grundliga prövning och de möjligheter att komma till tals för berörda sakägare som ett mål om tillstånd till vattenverksamhet hade inneburit. Föreläggandet bedöms därför beröra L.K, U.K, U.K, S.S och Saittajärvi-Lautakoski byaskifteslag på ett sådant sätt att de ska anses ta talerätt i målet.

Invändningen om handläggningsfel

De klagande har anfört att länsstyrelsen inte bjöd in Saitta IK, byaskifteslaget eller någon markägare in till denna tillsyn och länsstyrelsen har heller aldrig fört någon som helst dialog med medlemmar från Saitta IK, byaskifteslaget eller övriga markägare runt sjön.

Enligt 25 § första stycket förvaltningslagen (2017:900) anges bl.a. att innan en myndighet fattar ett beslut i ett ärende ska den, om det inte är uppenbart obehövt, underrätta den som är part om allt material av betydelse för beslutet och ge parten tillfälle att yttra sig över materialet.

Exempel på material som bör kommuniceras är skrivelser med klagomål rörande verksamheten, skrivelser från sådana som i ett tidigare skede av handläggningen beretts tillfälle att yttra sig, dokumenterade iakttagelser från tillsynsbesök där parten själv inte varit närvarande samt annat faktaunderlag som tillsynsmyndigheten i det aktuella fallet på annat sätt erhållit.

Mark- och miljödomstolen konstaterar att parter i länsstyrelsens tillsynsärende är dels den som beslutet riktat mot, dvs. Saitta IK, och dels N och B.F som begärt att länsstyrelsen ska utöva tillsyn över dammen. Länsstyrelsens beslut om

förbud att med lucka, sättar, brädor eller liknande höja vattennivån i sjön Ruokojärvi utöver vad den fasta dammen på fastigheten Pajala X medger kan inte anses ha gått någon annan part än Saitta IK emot.

Av utredningen i målet framgår att Saitta IK beretts tillfälle att yttra sig innan det att länsstyrelsen meddelade beslut och att Saitta IK då fått ta del av allt material som kommit in i målet inkluderat tjänsteanteckning där dokumenterade iakttagelser vid tillsynsbesöket redovisats genom fotografier och i skrift. Saitta IK har även den 6 januari 2020 kommit in med yttrande till länsstyrelsen.

Mot denna bakgrund bedömer mark- och miljödomstolen att länsstyrelsen har vidtagit erforderliga kommuniseringsåtgärder innan länsstyrelsen meddelade beslut. Även om Saitta IK inte fått kännedom om tillsynsbesöket har föreningen fått tillfälle att yttra sig över vad som där framkommit vilket är det krav som lagen ställer. Det har heller inte i övrigt framkommit skäl att ifrågasätta länsstyrelsens handläggning av ärendet.

Är föreläggandet om förbud mot fortsatt vattenreglering korrekt eller inte?

En verksamhetsutövare som bedriver verksamhet som kräver tillstånd enligt miljöbalken eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av miljöbalken har att visa att giltigt tillstånd föreligger. Ett tillstånd enligt tidigare lagstiftning kan fortfarande vara gällande men även i detta fall är det verksamhetsutövaren som har att visa att så är fallet (se Mark- och miljööverdomstolens dom MÖD 2012:26).

För vattenverksamhet krävs enligt huvudregeln tillstånd enligt 11 kap. 9 § miljöbalken. Tillstånd behövs dock inte om det är uppenbart att varken allmänna eller enskilda intressen skadas genom vattenverksamhetens inverkan på vattenförhållandena enligt 11 kap. 12 § miljöbalken.

Det vattenrättsliga institutet laglighetsförklaring återfinns i övergångsreglerna till miljöbalken. En prövning som avser laglighetsförklaring kan dock endast komma i fråga beträffande äldre anläggningar, exempelvis diken, dammar, bryggor etc, för

vilka det inte har meddelat något tillstånd eller tillståndsfrågan. Utnyttjas anläggningen för vattenverksamhet, såsom denna definieras i miljöbalken, ska tillstånd för själva verksamheten prövas enligt miljöbalken (se prop. 1997/98:45 Del 2 s. 391 och jfr MÖD 2012:26 samt NJA 2010 s. 246). Mark- och miljööverdomstolen har i MÖD 2012:26 även uttalat att den framtida vattenverksamheten ska regleras enligt nu gällande rätt. Vad U.K och S.S anfört om urminnes hävd ger inte skäl till undantag från en prövning enligt nu gällande rätt.

Utifrån den utredning som har presenterats i målet bedömer mark- och miljödomstolen – i likhet med länsstyrelsen – att det inte är uppenbart att varken allmänna eller enskilda intressen skadas genom vattenverksamhetens inverkan på vattenförhållandena. Undantagsbestämmelsen från kravet på tillstånd är således inte tillämplig. Saitta IK har hos länsstyrelsen beretts tillfälle att yttra sig över inkomna klagomål mot vattenregleringen. Föreningen har inte presenterat någon utredning som visar att de har tillstånd till den reglering av sjövattnivån som sker med hjälp av lucka, sättar, brädor eller liknande i den fasta dammkonstruktionen. Utifrån de uppgifter som framkommit i målet bedömer domstolen att det var korrekt av länsstyrelsen att ingripa mot den fortsatta vattennivåregleringen av sjön Ruokojärvi eftersom det saknas erforderligt tillstånd till densamma. Ett förbuds föreläggande bedöms i aktuellt mål inte vara för ingripande. Vad L.K, U.K, U.K, S.S och Saittajärvi-Lautakoski byaskifteslags uppgett förändrar inte den bedömningen. Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 24 juni 2020.

Emma Lövgren

Camilla Wolf-Watz

I domstolens avgörande har deltagit tingsfiskalen Emma Lövgren ordförande, och tekniska rådet Camilla Wolf-Watz. Föredragande har varit beredningsjuristen Isabelle Ekbäck.